

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Volilna reforma.

(Politična študija.)

III.

Prizadevanja politikov in časnika za doseg volilne reforme so pripravila vlado, da je po ministru Lasserju predložila dne 15. decembra 1872. volilno reformo, katera se je sprejela dne 2. aprila 1873. Po tej se je cel volilni red za državni zbor predrugačil in sicer:

1. Število poslancev se pomnoži na 353.

2. Voli se v kmečki skupini po volilnih možeh, v drugih skupinah neposredno. Volilci sami volijo državne poslance, ne, kakor do sedaj, deželni zbori.

3. Volilec je vsak polnoleten mož, avstrijski državljani, neomadeževan, ki plača 5 gld. direktnega davka na leto.

4. Poslanec postane lahko vsak, ki ima volilno pravico in je 30 let star.

5. Skupini veleposestnikov pripade 85, trgovskim komoram 21, mestom 118, kmečkim občinam 129 mandatov.

Ta volilni red temelji na zastopstvu interesov posameznih stanov in izključuje z določbo, da je volilna pravica odvisna od plačila direktnega davka v znesku 5 gld. na leto, manjše posestnike, obrtnike in delavce od volilne pravice.

Ta volilni red se je nekaj predrugačil na podlagi volilnega reda od 4. oktobra 1882.; v prvi vrsti so se

določili volilni okraji za skupino veleposestnikov na Češkem.

IV.

Radi določbe, da je volilec le oni, kateri plačuje najmanj 5 gld. direktnega davka na leto, so bili okrog 4 milijoni avstrijskih državljanov, kateri so plačevali manj davka ali vobče nobenega davka, od volilne pravice izključeni, pojavljali so se razni glasovi za odpravo te krivične določbe. Vergani, nižjeavstrijski deželni poslanec, zahteva v brošuri „volilna reforma“ (1886.):

1. Da je volilec vsak avstrijski državljani, 24 let star, kateri ima lastninsko pravico; pač pa predlaga, da naj imajo volilci, kateri ne plačujejo nobenega direktnega davka, le en glas, volilci, kateri plačujejo direktnega davka do 10 gld., dva glasa, volilci z direktnim davkom 10—100 gld. tri glase, nadalje volilci z direktnim davkom 100—250 gld. pet glasov.

2. Volitve se naj vrše v okraju, kjer je okrajna sodnija, dovoljeno pa je tudi oddati uradno glasovnico, katera naj ima obliko zalepke, pri občinskem uradu.

3. Vsak volilec je dolžan se volitve udeležiti; ako iz neopravičenega vzroka izostane, se naj kaznuje z denarno globo ali zaporom in pozove, da tekom sledečih 24 ur pred volilno komisijo svojo glasovnico odda.

4. Volitev naj bo svobodna vseh uplivov, upoštevajo naj se narodne manjšine.

V.

Zelo dalekosežnega pomena pa je volilna predloga, katero je predložil ministrski predsednik grof Taaffe dne 10. oktobra 1893. državnemu zboru; ista se približuje splošni volilni pravici, ne temelji pa na principu enake volilne pravice. Ta predloga sicer pridržuje skupino veleposestnikov ter trgovskih in obrtnih zbornic; pač pa podeljuje volilno pravico v skupini mest in kmečkih občin: 1) osebam, katere so bile v vojski, katere imajo pravico nositi vojaško svetinjo ali imajo podčastniški certifikat; 2) osebam, ki znajo brati in pisati in so zadostile vojaški dolžnosti in 3) onim, kateri plačujejo kak davek ali morejo z delavsko ali poselsko knjižico dokazati stalno službo. Ta predloga upošteva poleg denarnega davka krvni davek in izključuje analfabete od volilne pravice. Državni zbor je z ogorčenjem odklonil to predlogo, ker je takrat bilo še preveč ukoreninjeno mnenje, da državni zbor more le na podlagi raznih skupin zastopati interese volilcev iz raznih stanov. Vendar pa je ta predloga največ pripomogla, da so se politiki raznih narodnostij in strank začeli pečati z vprašanjem, na kak način bi bilo mogoče podeliti volilno pravico onim slojem, kateri so bili od nje dosedaj izključeni. Posl. Dipauli (nemški klerikalec) priporoča pomnoženje poslancev kmečkih občin, njegov tovariš baron Morsey je proti vsakemu upoštevanju izobrazbe. Rumun Lupul

predlaga za delavce novo peto kurijo, vsi novi volilci, majhni davkoplačevalci in izobraženci, naj se razdele v že obstoječe kurije. Plener (nemški liberalce) je za upeljavo delavskih komor, katerim se naj podeli volilna pravica za državni zbor; njegov somišljenik Bärnreither predlaga podelitev volilne pravice industrijskim delavcem, kateri so združeni v bolniških blagajnah in zavarovalnicah zoper nezgode, v posebni novi delavski kuriji. Poljak Rustovski se v imenu poljskega kluba zavzame za ustanovitev pete kurije in uvrščenje vseh majhnih davkoplačevalcev v njo. Funke (nemški liberalce) želi ločitev obrtnikov od delavcev, ker imajo obrtniki stalne sedeže, medtem ko delavci istih nimajo. Scheicher (kršč. socialista) hoče razdeliti vse volilce v pet volilnih skupin in sicer: 1) skupina učiteljev in uradnikov, 2) skupina samostojnih, 3) nesamostojnih trgovcev in obrtnikov, 4) skupina samostojnih, 5) nesamostojnih kmetovalcev; voli se naj za 40—60 tisoč volilcev en poslanec. Princ Schwarzenberg (konservativni veleposestnik) predlaga uvrščenje vseh novih volilcev v že obstoječe skupine mest in kmečkih občin ter njih razdelitev v tri volilne razrede; razun tega se še naj upeljejo posebne delavske komore in povsod neposredna volilna pravica. Nobeden izmed teh predlogov ni našel dovolj glasnega odmeva; še le poslancu Krausu (nemški liberalce) se je posrečilo staviti predlog, kateri je postal postava;

LISTEK.

Blagor v vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julius Zeyer.
(Dalje.)

Stresla sva torej s sebe to vsakdanje življenje kakor prah z obleke in šla, kamor so naju nesle noge. Potikala sva se po stepi, prepotovala skoro celi Krim. O krasni spomini, časi, polni sladkosti, kako mi polnite dušo s hrepenenjem! Kako bi vas mogel pozabiti, vi hrastovi in bukovi gozdovi, odevajoč se s pomladnim oblačilom, vas, vonjajoče po vijolicah in klinčkovem parfumu divjih peonij, odpirajočih svoje rožnate kelihe v globoki senci vaših tišin! Zgrijali ste se nad šumečimi vodami, širili se do morja, zdaj plakajočega, zdaj grmečega pri vaših nogah! Nad vami so krožili orli, dvigale se nebotične gore, rožnate v jutranji zariji, modre opoludne in vijoličaste, kadar se je sklanjalo solnce k zapadu. Nekdaj ste se razstopale pred nama in nama kazale potem v dolgih razgledih mirne doline, kjer so dremale pri mesečni luči vasice in mesteca, kjer so sanjale pod zvezdami mošeje z gracioznimi

minareti, obrobljene s temnimi cipresami, kjer so se ogledovale v morju bele vile v senci magnolijevih dreves, granatov in kovinsko se lesketajočih lavorik. In dočim sem sesal v se take poglede, so mi zvenele v ušesih sladke sicilske pesmi Umbrianijeve, in moja fantazija je obljudovala palače in mošeje, vrte in pustanje s postavami, ki so igrale glavno ulogo pri čudovitih dogodljajih, katere mi je pripovedoval Umbriani nevtrudljivo od jutra do večera. Res, živel sem v fantomih „Tisoč in ene noči“.

Nekoč sva popolnoma zašla in zdelo se nama je, da že od rana hodiva v krogu. Korakala sva torej, da bi prišla vrh gore, od koder bi se lahko orientirala. Končno sva našla ozko pot, izdolbeno v skalo. Hitro naju je privedla iz gozda, in glej, pred najinimi nogami je ležala široka pokrajina, pokrita tja daleč do morja z valovi gričev in gora, prerastlih s hrastovimi gozdovi. Mesec je stal na nebu in v njegovem svitu sva videla čredo ovac, pasočih se na loki, ki se je razprostirala od pota proti dolini. Iz doline je stopala lahka megla, in iz mirnih gozdov se je zdaj-pazdaj oglasilo klicanje ptičev. Na pot so padale velikanske sence, podobne sencam obrov, in plapolanje rudečih plamenov.

Nedaleč sva zagledala veliko jamo, v kateri so se gredli pri ognju tatarski pastirji. Bil je mraz, in bila sva trudna; ogenj naju je vabil. Jama je bila visoka in kakor zložena iz skal, pravi brlog kiklopov. Umbriani se je pogovarjal s Tatarji, in njihovi nezaupni pogledi so kmalu zažareli prijazno. Pozvali so naju, naj prisedeva. Imeli so pestre, cenene preproge, kakoršne se izdelujejo v Bahčisaraju: ponudili so nama eno z najljubeznejšo gostoljubnostjo. Dali so nama tudi zeleno trebušnato posodo z dolgim vratom, polno „buze“, sladkega piva, varjenega iz prosa. Umbriani je kupil od njih kos koštruna, ki so ga prinesli kot pripravljeno žrtev iz ozadja jame, ter jim rekel, da pripravi večerjo za naju in za nje. Gotovo bi celo Aleksander Dumas ne bil mogel pripraviti svojim gostom večerje z večjo gracio in eleganco, kakor je storil to Umbriani. Rezal je majhne kose mesa, jih natikal na dolge droge in spekel najbolje „šišlike“, kar sem jih sploh kdaj poskusil. Tatarji so bili očarani, ko jim je podajal njihovo narodno jed, pripravljeno s tako klasično popolnostjo. Iz samega veselja so se dali pogovoriti, da so vkljub prepovedi prorokovi izpili ostanek najinega krimskega vina. Potem so legli in spali, kakor se mi je zdelo, z odprtimi očmi. Mogoče je pa tudi, da

so molili ali razmišljali o svojem pivskem prestopku. Midva sva dolgo molče gledala v ogenj. Bila sva trudna, toda spanje ni prišlo. Pokrajina, lesketajoča se v mesečnem svitu, vsa srebrna in kakor zavita v dim kadila, je premočno vplivala na naju. Vsak hip sem vstal in gledal od praga jame v belo svetlikajočo se daljavo. Potem sem se vračal z vedno novim navdušenjem k ognju, kjer je sedel Umbriani, zatopljen v misli. Nikdar mi ni bil tako ljub, kakor ono noč. Privijal sem se k njemu kakor k svojemu bratu; ko sem ga videl žalostnega, sem ga hotel predriniti iz spominov, ki so ga, kakor se je zdelo, delali otožnega, in torej sem mu rekel kakor sem delal to često, če sem hotel slišati o kakem njegovem dogodljaju: „Umbriani-Šeberezada, povej nam eno krasnih bajk, katere znaš.“

Ta trenotek sem opiral glavo ob njegovo ramo.

„O čem naj pripovedujem?“ vpraša.

„O Mingeji“, odvrnem tiho. Čutil sem, kako silno je vztrepetal, a rekel je samo kratko „da“.

Vzravnam se in mu sedem nasproti, da bi mu videl v oči: tako je delalo njegovo pripovedovanje vedno močnejši vtis. Napeto sem čakal.

(Dalje prihodnjič.)

ostanejo naj dosedanje skupine, pač pa se naj upelje nova peta skupina, v kateri bodo imeli volilno pravico vsi, kateri so bili do sedaj od nje izključeni. razven tega pa tudi vsi volici dosedanjih štirih skupin. In res se je upeljala peta skupina s postavbo z dne 14. junija 1896., na podlagi katere ima v peti kuriji volilno pravico vsak avstrijski državljani, neomadeževan, 24 let star, ki prebiva najmanj eno leto v eni občini in poleg teh še vsak volilec prejšnjih kurij.

Poslanec Kraus je torej oče pete kurije, v kateri vlada splošna, enaka, neposredna in tajna volilna pravica z upoštevanjem kulturnih in davčnih momentov posameznih narodov in dežel pri razdelitvi mandatov; za to novo kurijo se je določilo 72 poslancev, tako da šteje sedaj državni zbor 353 + 72 = 425 poslancev.

Volilna pravica za skupino mest in kmečkih občin se je razven tega razširila potom takozvane postavbe Dipauli z dne 5. decembra 1896., s katero se je podelila volilna pravica v teh skupinah vsem onim, kateri plačajo 4 gl. direktnega davka na leto. (Dalje prihodnjič.)

Novice iz Šaleške doline.

— **Kmetijska zadruga** za šaleško dolino priredi v nedeljo, dne 14. t. m. ob pol 9. uri dopoldne (po rani službi božji) v gostilni g. Rotnik-a v Družmirju poučno gospodarsko predavanje „O položaju kmečkega stanu in o stanovskih kmetijskih združenjih.“ Vedno se povdarja potreba gospodarske izobrazbe, in radi tega je začela oživljena kmetijska zadruga svoje delovanje z gospodarskimi predavanji; vabijo se k temu predavanju vsi, kateri se zanimajo za napredek kmetijstva!

Odbor.

— **Šoštanj.** Inter arma silent Musae — je star pregovor, kateri se je tudi pri nas uresničil; dokler je divjal volilni boj, je ležala nad našimi društvi neka mora in še le sedaj — sicer že precej pozno se je začela zimska sezona našega glavnega izobraževalnega društva, namreč „Čitalnice“. Dne 4. t. m. se je vršil občni zbor, kateri je gotovo najvažnejši občni zbor „Čitalnice“, katera obstoji 23 let. Na tem občnem zboru se je soglasno sprejelo več predlogov, na podlagi katerih se bode „Čitalnica“ postavila na moderno stališče izobraževalnih društev; sklenilo se je prirejati poučna predavanja, nadalje se je zadeva ljudske knjižnice približala po dolgi in zanimivi debati uresničenju s tem, da se je sklenilo isto kot samostojno društvo ustanoviti, da se je izvolil odsek, kateri obstoji iz županov vseh občin Šaleške doline, načelnikov posojilnic in načelnika čitalnice ter se izvolil poseben poročevalec, kateri bode prve dni meseca svečana odseku poročal o pravilih, poslovnem redu, o za knjižnico porabljenih knjigah, o sredstvih za nakup istih itd. Soglasno se je tudi sprejel predlog, da se povabi šentiljska mladina, da priredi dne 28. t. m. dve glediški predstavi v Šoštanju. V odbor so se volile mlade, čile moči, (kot predsednik g. Koropec), katere so nam porok, da bo „Čitalnica“ spet živahno delovala ter zbirala v svojem krogu vse šaleške Slovence brez razlike stanov.

— **Št. Ilj pri Velenju.** Naša mladina je ponavljala na dan sv. treh kraljev igro „Trije tički“ in še dodala šaljiv nastop s petjem „Stotnik in njegov sluga“. Igralo se je, kakor zadnjič, prav dobro; da je zanimanje za take predstave veliko, kaže množica ljudstva, katero je posetilo predstavo. Radi poznega časa je odpadlo predavanje „Zgodovina Slovencev“.

pač pa nam je govornik podal pregled vseh važnih dogodkov prvih pet let dvajsetega stoletja, stanje slovenskega naroda na političnem, prosvetnem in gospodarskem polju ter nam naslikal razmere v Šaleški dolini; končno je govoril o napredovanju bralnih društev v Šaleški dolini in pozival šentiljčane, da delujejo na to, da bo vsaka hiša v šentiljski župniji pristopila k bralnemu društvu. Prihodnje poučno predavanje „O zgodovini Slovencev“ bode dne 2. svečana; za predpustno veselico se že delajo priprave in obeta se nam takrat zelo zabaven večer.

Domače in druge vesti.

— **Smrt vsled korzeta.** Na Sv. treh kraljev dan je umrla v Celju blagajničarka tvrdke D. Rakusch, gđ. Amalija Smolnikar, in sicer na zastrupljenju krvi. Zastrupila se ji je kri, ker jo je ranil korzet (moderc) v ledja. Ko je rano zapazila, je iskala pomoči pri raznih zdravnikih, ali zastonj. Resen opomin damam, ki nosijo moderce!

— **Za splošno in enako volilno pravico** so se izrekle občine: Pristava (okr. Ljutomer), Pušenci (okr. Ormož), Vetrnik (okr. Kozje), Gorica (okr. Sevnica), Destinci (okr. Ptuj), Šmiklavž (okr. Slovenj Gradec), Andrenci (okr. Maribor), Gočova (okr. Sv. Lenart v Slov. goricah), Petrinje (okr. Maribor), Sv. Marjeta nižje Ptuja (okr. Ptuj) in Formin (okr. Ptuj).

— **Posojilnica v Vojniku** je dobila minolo leto 100.065 75 K hranilnih vlog (l. 1904 K 94.513 10), vzdignilo se je 66.496 63 K (leta 1904 K 77.728 76); izposodilo se je na novo 47.436 K (l. 1904 K 40.195), vrnilo pa 30.492 K l. 1904 K 21.586; skupnega prometa je bilo 350.122 39 K (l. 1904 338.425 79). — Posojilnica obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %, posojuje pa 6 % na osebni kredit in 5 1/2 % proti vknjižbi. — Z novim letom se je preselila posojilnica iz dosedanje svoje hiše (št. 3) v krasne prostore svoje nove hiše (št. 4) na Glavnem trgu.

— **Vojnik.** V nedeljo, dne 14. t. m. ob 3. uri popoldne predava v čitalniških prostorih g. Prekoršek „O zgodovini Slovencev“ — s posebnim ozrom na novejšo dobo.

— **Iz Petrovč** se nam piše: Silvestrov večer, kateri se je priredil v prostorih g. Šantla, se je nepričakovano dobro obnesel. Petrovške deklice in fantje so se poskusili prvič na odru. Igrali so kratko enodejanko „Kje je meja?“ Potrudili so se vsi, da je igra popolnoma dosegla svoj uspeh. Vsem igralkam in igralcem brez izjeme, posebno pa še gospodični prirediteljici moremo le častitati na vsestranski dovršenosti in upamo, da doživimo še večkrat takšen užitek, ko je bil že prvi nastop — in to samih novincev diletantov — tako dober. O polnoči se je na odru pojavila krasna živa podoba. Pri očarujočem svitu bengaličnega ognja se je poslovilo staro leto in nastopilo je novo leto s presrečnimi voščili. Pri pogledu na ta ljubki prizor si videl marsikatero oko solzno. — Pri veselici so iz posebne prijaznosti sodelovali in krepko udarjali vroznani petrovški tamburaši kmet. društva „Gospodar“.

— **Mozirje.** Napočil je predpustni čas, katerega se vesele vsi prijatelji princa Karnevala. Vsakoletno veselje v tem času združeno je z vsakovrstnimi zabavami ter veselici; tudi mi Mozirjani ne zaostanemo. Lansko leto smo preživeli precej veselih uric, katere nam je v prvi vrsti nudila naša narodna čitalnica, a kakor se sliši in razvidi iz vabil, nam tudi letos priredi prvi zabavni večer. — S sodelovanjem

Šoštanske narodne godbe, katera je svoječasnno velike uspehe imela po vseh mestih svojega nastopa, hoče nam narodna Čitalnica, ne ozirajoč se na stroške, prirediti vesel večer, obenem pa tudi sodeluje sosedno Braslovško pevsko društvo, ki smo ga imeli že večkrat priliko poslušati ter se uveriti, da mojstrsko proizvaja najtežje pesmi. — Pripravljalni odbor se vsestransko trudi vsakemu udeležencu največje veselje prirediti v nadi, da nas Mozirjane v velikem številu počastite s svojim posetom, nam daste s tem spodbudo za napredek naše narodne čitalnice ter za delovanje na narodnem polju, da postane Mozirje, kar je nekdanje bilo in slovelo v vsakem oziru. Naši prijatelji, dragi sosedje! Komur je prilika dana, poleti v nedeljo v Mozirje; naj ne bo to samo veselica, ampak pozdravimo se zopet v tem narodnem središču Savinske doline, podajmo si roke, delujmo skupno za procvit narodne čitalnice ter slovenskega naroda. Parola vsakega naj bode: V nedeljo vse v Mozirje! Na veselo svidenje! Savinjecan.

— **Braslovče.** Kakor druga leta, priredila sta tudi letos blagorodna gospod baron in gospa baronica Cnobloch — grajščaka v Žovneku — tukajšnjim ubogim učencem božičnico. Na Sv. treh kraljev dan se je zbralo v šolski sobi lepo število odlične gospode in mnogo drugih udeležencev, da prisostvuje slovesnosti. Tu je bilo postavljeno krasno božično drevesce, na katerem je bilo nebroj lučic, okoli drevesca so pa bila naložena razna darila, namenjena revnim otrokom. Ko so učenci 5. razreda pod vodstvom g. Kramerja zapeli primerno božično pesem, razloži g. dekan Hribnik pomen božičnega drevesca ter spodbuja otroke k hvaležnosti, marljivosti in ubogljivosti do starišev in dobrotnikov, kar bode najlepša zahvala blagima prirediteljema slovesnosti. Potem so se otroci pogostili s kavo in raznim pecivom. Šolski vodja se zahvali vsem, ki so pripomogli k prireditvi. 70 otrok je dobilo razno obleko, šolske torbice, kolače in pomaranče. Podpisano šolsko vodstvo izreka tem potom blagima dobrotnikoma naše revne šolske mladine najprisrčnejšo zahvalo, s prošnjo, da blagovolita tudi v prihodnje ohraniti svojo naklonjenost naši šoli.

Šolsko vodstvo v Braslovčah, dne 7. januarja 1906.

Lorber, nadučitelj.

— **Nezgoda na ledu.** Na dan Sv. treh kraljev so se na Dreti, potoku v Gornjem gradu, drsali otroci. Trinajstletna solarica Liza Mehtik pade pri drsanju po ledu. Gre domov in postane ji slabo. Jame bljuvati in čez nekaj časa umre. Pri padcu so se ji pretresli možgani in drugače zdrava in čvrsta deklica je morala v nežni mladosti ostaviti svet. Stariši, čuvajte svoje otroke! Povejte mladini, naj bode oprezna!

— **Dobrna.** V nedeljo 7. t. m. vršila se je volitev novega župana za dobrnsko občino. Izmed 18 odbornikov, ki so vsi prišli, tudi 6 nasprotnikov, je bil izvoljen s 17 glasovi g. Franc Jevnišek, narodnjak od pet do glave, za župana. Tudi občinskim svetovalcem so bili izvoljeni sami narodnjaki: Janez Drgajner (županov namestnik), Franc Pušnik, Martin Jamnikar in Rožnik. Nemci in nemškutarji so dali svoje glasove tudi našemu županu, ker so videli, da ne morejo enega izmed svojih spraviti na županov stol. Zdaj se bodo hlinili in rekli: glejte! saj smo tudi mi za slovenskega župana. Seveda za odbornika mu še enega glasu niso dali, ko so upali zmagati. Zdaj ko so videli, da ne morejo nič doseči, so mu dali glasove. Ko so prišli nasprotni volilci po volitvi k Oroslnu

v oštarijo, so jih prijatelji njihovi željno pričakovali in vprašali: Wie ist gungen? so odgovorili: „Ist nichts zu machen, die halten fest zusammen!“ Tako bodo lahko nasprotniki po vsaki seji rekli, kajti novi odbor je skoz in skoz zaveden ter nepristopen uplivu Dobrnskih hujskačev. Da, da, ljubi gospodje, zapomnite si enkrat za vselej: to so naša narodna tla „und da ist nichts zu machen!“ za vas! Navdušenje na naši strani nepopisno in hvala Vam vsem zavednim volilcem, ki ste pripomogli do sijajne zmage! Stojte tudi zanaprej trdno v taboru naše stranke, da bodo ob prihodnjih prilikah nasprotniki ravno tako klaverno skovikali: „da ist nichts zu machen“. Klicali ste, „nazaj k veri“ mi Vam pa kličemo: „nazaj za peč!“

— **Št. Jur ob juž. žel.** V hišo Martina Rozmana v Kranjčici je prišel dne 4. prosinca t. l. popoldne neznan mož, (sumi se, da je bil cigan, ki se je zadnje dni klatil po Št. Jurju) ter zahteval od 17letnega fanta Andreja Rozmana, da mu pove, kje ima oče denar hranjen. Fant mu odgovori, da sploh drugega denarja pri hiši ni, kakor, kar ga oče zasluži kot tesar, da pa tudi tega oče navadno s seboj nosi. Tujec zakriči, da fant laže, potegne samokres, ustrelil nanj, ter zbeži. Strel je zadel fanta v nogo. Peljali so ga v celjsko bolnišnico, roparja pa orožniki zasledujejo.

— **Št. Jur ob juž. žel.** Dne 3. prosinca se je vršil v Podgorju pri Št. Jurju komisijonelni ogled zaradi nekega obrežja pri potoku. Prišla sta od glavarstva iz Celja komisar in inženir, oba trda Nemca, ki niti besedice slovenski ne znata. Ljudstvo je godrnjalo in se zgražalo, kako more biti vlada tako nepravilna, da pošilja med nas Slovence uradnike, ki niso našega jezika zmožni.

— **Zreče.** Tukajšnje politično, gospodarsko in bralno društvo „Straža“ bode v nedeljo, dne 21. januarja t. l. popoldne ob 3. uri imelo svoj občni zbor v prostorih pri g. Kracunu; kot glavni govornik je svoj prihod obljubil g. dr. Korošec iz Maribora.

— **Zdole pri Brežicah.** Pri nas se vrše občinske volitve dne 18. januarja 1906. Že sedaj trosi neka nemškutarska pokveka v občini prepir ter ruje proti našemu narodnemu in poštenemu županu, kateri pošteno in pridno gospodari in vodi občino že od leta 1886. Dne 22. oktobra 1905 je stavil ta v občinski proračun za leto 1906 v točko 17. nekoliko znesek za občinske volitve. Vsak pameten človek ve, da treba za volitve volilnih tiskovin, imenikov in drugih potrebščin, le imenovana nemškutarska duša, nekdanji uslužbenec jajčnega barona in sedaj agent njegovih nemškutarskih budalosti, tega ne ve, in sedaj po občini laže, da je župan svoto za-se stavil v proračun. Vsak trezen človek se mora smejeti takim izrodkom nemškutarskih slamnatih možganov, in gotovo noben značajni slovenski volilec ne pojde ljudem, ki se jim gre le za osebne koristi, nikdar pa za gospodarske koristi občine, na limanice. Sicer se pa pri volitvah pogledamo jasno iz oči v oči, in videti hočemo, kdo bo imel povod, takrat oči povestiti. Slovenski volilci, pripravite ostro orožje, vi nemškutarji pa — na svidenje!!

— **V brežiški okrajni šolski svet** je imenovan g. Jožef Potovšek, župnik v Artičah pri Brežicah.

— **V Mariboru** je umrl dne 6. t. m. upokojeni c. kr. sodn. adjunkt gospod A. Ploder. Svoje dni je služboval tudi na Laškem.

— **Ljutomer.** Tamošnji slovenski obrtniki nam poročajo, da prirede v

nedeljo 14. t. m. v gostilni g. Iv. Vau-
potiča „plesni venček“. Vabila so že
razposlana. Želeti je obilne udeležbe.

— **Ljutomer.** Z ozirom na § 19.
tiskovnega zakona prosim za sledeči
popravek Vašega dopisa iz Ljutomera,
zapopadnega v „Domovini“ št. 1 dne
3. januarja t. l.

Ni res, da delam še vedno škodo
z jezdarjenjem po tujih zemljiščih.
Res je, da nisem imel nikdar nobenega
zadržka.

Ni res, da sem s svojim galopi-
ranjem pred kratkim prevrgel dva
vozova z ljudmi vred. Res je, da še
nisem nikdar na javni cesti galopiral
in da sem celo takrat, ko se je v
Vašem listu opisana nesreča zgodila,
ravno tako kakor moj sprejemalec
(mogoče spremljevalec? Ur.) mirno
korakoma jahal, tako da niti
mene niti mojega sprejemalca (? Ur.)
ne zadene nobena krivda.

Ni res, da sem oddiral naprej,
pustivši sredi ceste od bolečin stoka-
jočo tržanko. Res je, da sem takoj
skočil od svojega konja ter prišel na
pomoč gospej Dijak, in da sem vse
storil, — kar je bilo v mojih močeh.
Oprostil sem gospo Dijak, ki je padla
pred vozom na tla, iz njene nevarne
lege, pomagal sem postaviti voz na
cesto in zapustil sem gospo Dijak, pri
kateri je tudi bila njena dekla, še le
tedaj, ko mi je k mojemu velikemu
zadoščenju zagotovila, da se njej ni-
česar ni zgodilo in da bode bržkone
dobro domu prišla.

Se spoštovanjem

Julius Thurn,

c. kr. notar in župan v Ljutomeru.

V Ljutomeru, dne 7. januarja 1906.
(Besedo o predmetu dajemo svojemu
dopisniku. Op. ured.)

— **Iz Gornje Radgone.** Že večkrat
sem imel opravka s tukajšnjimi ljudmi
pri različnih obrtih, pa niso znali so-
šterati, oziroma rabili so precej časa,
predno so navaden račun sešteli. Obče
znano je, kako zna računati glasoviti
župan Kajdič. Da izrabljajo prebrisanci
nevednost takih ljudi, je ob sebi
umevno, kar seveda ne krepí značaj-
nosti in zaupanja ljudstva. Naravnost
smešno in značilno za naše razmere
pa je, da ima visokorodni gospod na-
čelnik Bračko takega gospoda sekre-
tarja Slavitsch-a. V mislih, da tak
gospod že mora znati najnavadnejše
računske probleme, kakor so množenje
itd., ga je poveril gospod Kolar, znani
židarski podjetnik v Stavešincih, s svo-
jim računom, ki ga je imel predložiti
krajnemu šolskemu svetu pri Sv. Duhu
na Stari gori. Ali ta račun mrgoli
pogreškov, da bi navaden šolar dobil
dandanes „nezadostno“. Najlepše pri
vsem tem pa je to, da znaša poprav-
ljeni račun več, kakor šesteta svota.
Da, da! Okrajni šolski svet s plemen-
itim Rajnerjem na čelu naj bi rajši
skrbel, da se nastavlja učne moči po
naših novozidanih šolah v to svrhu,
da se vtepe ljudem navadno računanje
v glavo, ne pa — miza — Tisch —
riba — Fisch itd. Če hočete germani-
zirati, pojdite v Afriko, naš Sloven-
cev ne boste več!

— **Cezanjevci.** Šolska tombola,
katero je priredil krajni šolski svet v
Cezanjevcih v prid tamošnje šole, se
je vrlo dobro obnesla. Mnogobrojna
udeležba je pokazala, da ima naša
revna mladina mnogo dobrotnikov.
Krajni šolski svet v Cezanjevcih izreka
vsem, ki so kaj prispevali ali storili
v ta lep namen, svojo najsrčnejšo za-
hvalo. Posebna zahvala pa gre vrlim
Lotmeržanom, ki so nas kaj bogato
obdarovali z lepimi dobitki in tudi z
denarjem. Bog plati vsem!

— **Pri Sv. Andražu v Slovenskih**
goricah je dne 3. t. m. umrl g. Josip
Rola, posestnik, gostilničar in lončar-

ski mojster v 82. letu svojega truda-
polnega potovanja po materi zemlji.
Rajniki je bil blaga duša, plemenit
značaj ter znan daleč na okoli. —
Pogreba, ki se je vršil dne 5. t. m.,
se je udeležilo mnogo prijateljev in
sorodnikov iz bližnjih župnij. Ob grobu
so mu zapeli domači pevci popotnico...
Na rakev pa je padala zemlja, da se
je slišalo njeno skrivnostno bobnenje
med glasnim ihtenjem — in iz ust
udeležencev se je slišalo le: „Naj v
miru počiva in večna luč mu naj sveti.“

— **Enakopravnost slovenščine**
pri c. kr. uradih kaže nam v prav
žalostni luči nastopni slučaj: Franc
Turner s Planice je prosil zadnje dni
decembra m. l. pri c. kr. okr. glavar-
stvu v Mariboru za orožni list in
lovski list. Ker je pa imel certifikat
in npravstveno spričevalo od občine
Loka ter dovoljenje od lovskega imet-
nika v slovenskem jeziku, je pri taj-
niku c. kr. okr. glavarstva slabo na-
letel. Ko je možič zagledal slovenske
listine, se mu je zgodilo kakor pu-
ranu, če zagleda rudečo barvo. Turner
je sicer prav ponižno prosil za svoje
reči, a c. kr. uradnik se je nad njim
zarežal: „Gehen sie mit ihren win-
dischen Fetzen“. Naš možak še le
prosi, a sprosil si je zopet: „Werden
sie nicht ihr windisches Klumpet
zusammenpacken“. Ker prosilec le še
ne odneha, zabrusi mu c. kr. uradnik
to ljubeznivost še tretjič v obraz. —
Če to ni škandal, kaj je pa potem?
Temu tajniku c. kr. glavarstva bi bilo
vendar treba pokazati, da je on tukaj
zaradi ljudstva, a ne ljudstvo zaradi
njega; ter da ljudstvo ni dolžno se
njemu na ljubo učiti nemščine ter
iste rabiti. Če mu je slovenščina tako
zoperna, kaj pa možič dela v uradu,
kjer bi po pravici morala imeti slo-
venščina prvo mesto? Sicer se je pa
zadeva že izročila našemu poslancu,
da jo na pristojnem mestu primerno
osvetli. (Op. uredništva: Pripominjamo
le, da je popolnoma nepravilno, če kdo
v takem slučaju, kakor je zgornji, ko
se mu je od kakega nadutega škrica
storila krivica, odide, ne da bi se šel
pritožiti k škricovemu predstojniku, v
tem slučaju k glavarju! To je prva
pot, katere se treba vedno držati!)

— **Velika železniška nesreča** se
je pripetila v nedeljo 7. t. m. na po-
stajališču Planina pri Ljubljani. Du-
najski tovorni vlak št. 120 se je v
Planini izognil brzovlaku št. 8 in pošt-
nemu vlaku št. 32, katera prihajata v
kratkih presledkih drug za drugim
okoli sedme ure iz Ljubljane v Pla-
nino. Ker ni bilo zategadelj na posta-
jališču Planina prostora za prihajajoče
tržaške tovrne vlake, je pustil službu-
joči planinski železniški paznik vlak
št. 155 pri južni plošči stati. V tem
hipu pa pridrvi tržaški brzovlak št. 117
iz Rakeka proti Planini, trči v pri-
plošči stoječi tovorni vlak št. 155 in
preobrne eden z moko naložen voz. A
že pridrvi od nasprotne (severne)
strani dunajski brzovlak št. 8, in za-
dene ravno ob preobrnjen z moko na-
ložen voz (vagon), katerega brzovlakov
stroj zatrga. Pri tej priliki pokvari
brzovlakov stroj, strojevodjo zadene
eden del tako nesrečno v desno roko,
da mu jo zmečka. Zato ni mogel takoj
brzovlaka vstaviti, ker ni mogel z roko
gibati. Posrečilo se je komaj v Rakeku
brzovlak vstaviti, kamor je pridrdral
bel ko [sneg od moke, katera se je
raztrosila v Planini iz zdrobljenega
železniškega voza. Pripeljal je tudi
baje par praznih močnatih vreč, ka-
tere so se na nesrečnem mestu na
vozove brzovlaka obesile. — Potniki
brzovlaka so bili grozno prestrašeni;
lahko bi se bila še veliko večja ne-
sreča pripetila, ako bi se bilo več

vozov tovrnega vlaka v tem trenutku
prevrglo, ko je brzovlak mimo drdral.
K vsej sreči se je pa to zgodilo v
trenutku, ko je brzovlak ravno odpihal,
in se preobrnilo 7 polno naloženih
vozov tovrnega vlaka. — Kdo je kriv
nesreče, se še dosedaj ne ve zagotovo.
Nekateri trde, da je nesrečo zakrivil
službujoči uradnik postaje Rakek, ka-
teri je prehitro pustil peljati vlak
št. 117 za vlakom št. 155, drugi zopet
trde, da je kriva južna železnica sama,
ker ne nastavlja dosti osebja; pri nje-
nem „Sparsystemu“ je moralo že trpeti
marsikatero človeško življenje, pot-
nikov kakor tudi uslužbencev. Trdi se,
da ni imel vlak št. 117 dosti zaviračev
(kondukterjev), in zaradi tega niso
mogli vlaka takoj vstaviti. Na drugi
strani zopet trde, da je baje sokrivec
tudi službujoči železniški paznik na
Planini, ker ni pravočasno naznanil
v Rakek, da bode vlak št. 155 stal
pri plošči. A on baje tega ni mogel
storiti, ker je v službi preveč pre-
obložen z delom, ker je edini na po-
staji, kjer mora opravljati uradniško
in delavsko službo, to pa samo za-
radi tega, ker južna železnica preveč
štedi in ne nastavi prepotrebne
osebja. Sramota za „magnate“, katerim
je žep vse, a varnost osebja (usluž-
bencev) in potnikov prav malo ali
skoraj nič. In ravno na tej postaji se
je že pripetilo več nesreč.

— **Anton Aškerc**, rojen blizu
Rimskih toplic na Štajerskem, je praz-
noval včeraj petdeset let, odkar se je
narodil slovenskemu narodu. Naš naj-
večji pesnik-epik, drzni njegov duševni
bojovník svobode in resnice, to je Anton
Aškerc. Bil je svoj čas duhovnik, a
zdaj je arhivar v Ljubljani. Bogati
plođovi pesniškega delovanja, veliko
slave, dosti klevet, armada častilcev,
vojska sovražnikov — na to gleda
danes Aškerc ob petdesetletnici svojega
rojstva, a s ponosom, kakor gleda nanj
s ponosom ves slovenski narod. Vi-
sokega pomena pesnika Aš-
kerca v slovenskem slovstvu ne vtaji
nihče. In kadar imenuje slovenski narod
imena svojih največjih sinov, je med
prvimi ime Antona Aškerc. K 50. rojst-
nemu dnevu čestitamo pesniku iz srca.
želeč mu zdravja in neoslabljene či-
losti duha!

— **Gospa Danilova**, član sloven-
skega gledališča v Ljubljani, praznuje
tekoči mesec dvajsetletnico svojega
uspešnega delovanja. Pač redko slavlje
pri nas Slovencih, redka prikazen, ka-
zoča edino na vstrajno žilavost in
neuklonljivost slavljenske. Gospa Danila
je znana tudi na Spodnjem Štajarskem
izza časa gostovanja slovenskih ljub-
ljanskih igralcev po slovenskem Šta-
jerju, in je njen nastop vsakomur v
prijetnem spominu. — Odbor slov. gle-
dališča v Ljubljani priredi slavljenci
tekoči mesec častni večer, na katerem
se bo predstavljala Tolskega: „Moč
teme“. — Mi se iz vsega srca pridru-
žujemo onim, ki bodo slavili slovensko
umetnico, čestitamo ji na dosedanjem
uspešnem delovanju ter ji želimo še v
nadalje obilo vspeha!

— **Poštné znamke se podražje.**
Ministrstvo za trgovino namerava baje
povišati pristojbino za pisma. Namesto
sedanje znamke za 10 stot. uvede s
1. marcem t. l. baje znamko za 12 stot.

Volilna preosnova. Kakor poro-
ročajo „Lidove Noviny“, bi dobili Slo-
vani 233 poslancev, izmed teh Čehi na
Češkem 69, na Moravskem 26, na Šle-
skem 2; Poljaki in Malorosi v Galiciji
95, Malorosi v Bukovini 2, Poljaki na
Šleskem 2; dalmatinski Hrvati 7, dal-
matinski Srbi 3, Slovenci v Istri 2, na
Goriškem 2, v Trstu 1, na Kranjskem
11, na Štajerskem 8, na Koroškem 2.
Nemci bi dobili 196, Italijani 15, Ru-
muni 4 poslance.

Društveno gibanje.

— **Narodna čitalnica v Žalcu**
ima svoj redni občni zbor z običajnim
dnevrim redom v soboto, dne 13. t.
m. ob 8. oziroma 9. uri zvečer v go-
stilni Hausenbichler.

— **Bralno društvo pri Sv. Marku**
nize Ptuja ima svoj letni občni zbor,
dne 14. januarja 1906 popoldan po
večernicah v šolskih prostorih z na-
vadnim sporedom. Gospod nadučitelj
Vauhnik je obljubil predavanje o go-
spodarskih zadevah. K obilni udeležbi
vabi odbor.

Dopisi.

Iz Vojnika. Starega leta dan
1905 ostane nam slovenskim Vojničar-
nom pomemben zgodovinski dan v raz-
voju našega narodnodruštvenega živ-
ljenja. Ni bil za nas to oni po drugod
običajni vsakoletni Silvestrov večer,
ko se zbirajo Slovenci ob svojih na-
rodnih ognjiščih, se ozirajo nazaj v
preteklo leto, gledajo na svoje delo,
na svoje uspehe — se navdušujejo in
delajo načrte za bodočnost.

Mi v Vojniku do letos nismo imeli
nobenega takega skupnega ognjišča,
živeli smo razkropljeni, osamljeni, za-
puščeni. Danes pa smelo in s ponosom
lahko povemo vsem onim, ki nas po-
znajo, da ni več tako! Končali smo
staro leto, a končali smo tudi staro,
obupno življenje!

Zares naš Silvestrov večer je bil
lep. Lep in vesel za vsakega, kdor
ljubi naše slovensko ljudstvo, kdor
deli z njim veselje, pa tudi žalost
njegovo.

Prihitali so k nam pevci iz
Šmartna, k nam in z nami so se
prišli veseliti naši sosede tega našega
dneva, prinesli so k nam mnogo ve-
selja. Domači tamburaši so igrali
prav neumorno in zares dovršeno. Za
smeh so pa poskrbeli v obilni meri
naši diletantje.

Kdor je videl s kako pozornostjo
je sledilo občinstvo besedam g. Škofleka,
ki je poročal v imenu pripravljalnega
odbora „Čitalnice“ in besedam g. Pre-
korška, ki je podal nekako živo sliko
našega življenja, povdarjal pomen in
potrebo izobrazbe za ljudstvo in po-
kazal živo potrebo ustanovitve društva
— ta je videl, da tako ljudstvo hoče
živeti, da ima smisla dovolj za na-
predek.

Tudi pri nas so se začela vre-
mena jasni, tudi nam zasiže vendarle
lepše solnce, ki prežene one motne,
nejasne sence, ono grobno tišino, ki
je legala na našo slovensko zemljo.
Tudi na teh naših nerodovitnih tleh
— rečemo lahko nad temi razvalinami
ob enem na tej celini, katero je že
marsikdo zaman poskušal preorati v
rodovito zemljo — je začelo cvesti
in kliti novo, mlado življenje! Res, ne
smemo si preveč obetati naenkrat, kar
na mah, kar čez noč ne moremo do-
seči vsega.

Ob sklepu starega leta smo si
ustanovili novo društvo, „Narodno či-
talnico“, ki naj bode našemu ljudstvu
ono skupno narodno ognjišče, ki bo
ogrevalo in oživljalo z jasnimi, toplimi
žarki izobrazbe, prosvete naš narod.
In do zadnjega gorskega sela morajo
prodreti ti žarki, da bo dan, kjer je
še danes polumrak ali temna noč.

Z dobrimi slovenskimi zabavnimi
in poučnimi knjigami hočemo blažiti
in zaeno dvigati naše ljudstvo. Naši
čitalnici hočemo dati na eni strani
podlago javne ljudske knjižnice. Po
možnosti se bomo pa zbirali v društve-
nih čitalniških prostorih, si s pouč-
nimi predavanji in razgovori bistrili
razum in skrbeli pred vsem za iz-
obrazbo naše mladine, da nadaljuje ir

zpopolni nauke, ki jih je dobivala v ljudski šoli.

Tako bi torej naša čitalnica delovala na dve strani.

Predobro se zavedamo velikih nalog, velikih ciljev, ki si jih stavimo! Nismo tako slepi in neizkušeni, da bi se ne zavedali vseh zaprek, ki se stavijo nasproti tem našim načrtom! A voljo imamo trdno, zavest imamo, da hočemo dobro in mislimo pošteno. Za napredkom stremimo, vztrajnosti imamo dovolj in razumevanja za naravni razvoj in uresničenje naših mislij — tako, da bomo zadovoljni tudi z najmanjšim uspehom, da ne bomo obupavali pri kakem ponesrečenem poskusu. Veselil nas bo vsak — tudi najmanjši korak naprej. Nič posebno velikanskega si ne obetamo — a napredovati hočemo! Napredek — to je naš cilj!

Politični pregled.

— **Državni zbor.** Ker hoče vlada prepustiti moravskemu deželnemu zboru dovolj časa, da reši proračun in druge zadeve v deželni upravi, se skliče državni zbor šele na dan 23. t. m. V zadnji seji klubovih načelnikov se je sklenilo, da mora priti najprej na vrsto zakon o zavarovanju zasebnih uradnikov in o regulaciji plač avskultantom.

— **Za dalmatinskega namestnika** je imenovan dosedanjí upravitelj, dvorni svetnik Nikolaj Nardelli.

— **Ruski dogodki.** Vstaja v pokrajinah ob Vzhodnem morju se nadaljuje. Vstaši so razdeljeni v odbore, ki konfiškujejo graščinsko last; vpeljali so dohodninski davek in civilni zakon. Vstaši imajo svojo lastno pošto ter so s celo deželo zvezani po telefonu.

— **Volitve v francoski senat.** Pri volitvah v senat dne 7. t. m. je bilo izvoljenih: 27 republikancev, 26 radikalcev, 14 soc. rad., 2 soc., 6 nacional., 16 nazadnjakov in 11 naprednjakov. — Pomembno pri teh volitvah je dejstvo, da so bili zopet izvoljeni vsi senatorji, ki so glasovali za ločitev cerkve od države.

— **John Burns,** nekdaní navadni delavec, sedaj angleški minister za delo, je izdal volilni oklic, ki vzbuja občo senzacijo, a ministru je v čast. V tem oklicu najostreje obsoja vojskovanje, ki je samo posledica grabežljivosti in pohlepnosti društvenih slojev; posebej angleška vojska z Buri je prinašala koristi samo bogatim družbam, ki so stale pod zaščito prejšnje vlade, posebej ministra Chamberlaina, medtem, ko so delavci še bolj osiroteli. — Javne pravice, pravi John Burns, se ne sme smatrati kot udobno urejenih nespособnih višjih krogov, kjer se birokratje od 11. ure dopoldne do 4. ure popoldne dolgočasijo in lenuhajo. John Burns se odločno izjavlja za odpravo „gornje zbornice“, za občo volilno pravo mož in žena in za osemurni delavnik. — Vsi nazadnjaški in velikaški krogi v Londonu so radi tega oklica silno vsplasi in razjarjeni, pa napadajo ministra, ker uvidevajo, da počenja demokratizem oster boj proti sredoveškim uredbam angleške države.

Književnost in umetnost.

— **Ljudska knjižnica. I. snopč.** Izdaja Vekoslav Spindler. — Jetika ali sušica. Hrvatski spisal dr. Dežman. — Cena 20 vin. — Brošura, ki je pravkar izšla, je pisana jako poljudno in bo marsikomu razjasnila pojme. Priporočamo jo našim bralnim in drugim izobraževalnim društvom v nakup v mnogih izvodih. Tudi želimo, da jo razširjajo za prosveto ljudstva

vneti rodoljubi. Cena je tako nizka, da je brošura vredna razširjanja. — Dobiva se pri Vekoslavu Spindlerju, uredniku „Domovine“ v Celju.

— **Soseda Razumnika govedoreja.** Poljudno navodilo za rejo in oskrbovanje govedi. Nemški spisal dr. L. Steuert, poslovenil Gustav Pirc. VII. zvezek „Kmetijske knjižnice“, stane 1 K s poštnino vred. Dobiva se pri kmetijski družbi v Ljubljani. Ta knjiga je v resnici poljudno kmetijsko berilo in izvrsten praktičen vodnik za vsakega živinorejca. Knjigo priporočamo.

— **Poučno potovanje v Švico** je naslov ravnokar izišli knjigi, ki jo je izdala c. kr. kmetijska družba Kranjska kot VI. zvezek svoje „Kmetijske knjižnice“. Spisal Viljem Rohman, stane 1 K s poštnino vred. Dobiva se pri kmetijski družbi v Ljubljani. Knjiga je spisana v prid našim kmetovalcem, ki naj spoznajo, da je Švica postala prva zgledna živinorejska dežela. Knjigo toplo priporočamo, saj je njen namen povzdigniti kmetijski stan.

Dvonedstropna hiša

pripravna za trgovino in gostilno, zraven je tudi 4000 drogov hmelja, je po ugodni ceni naprodaj. Natančneje se izve pri **V. Škorjanc, Podlog** pri ŠT. PETRU v Savinjski dolini. (38) 1

Išče se v najem ali nakup

manjši mlin

s posestvom. — Ponudbe na **P. Kostič-a, Celje.**

Hiša

vrt in njiva se proda pod ugodnimi pogoji. Zemljišče je ob občinski cesti in pripravno za stavbišče.

Več se izve v pisarni **g. dr. IV. DEČKO, odvetnika v Celju.** (35) 3-3

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom

prodaja v vseh velikostih najbolje izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ I., Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-26

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega, hrvatskega, nemškega jezika in nekoliko laščine, kateri se je izučil v večji trgovini mešanega blaga, želi premeniti službo. — Naslov pove upravnistvo „Domovine“ v Celju. (27) 4-2

Hmeljske droge

10 vagonov prodam komad po 16 in 18 krajcarjev.

EMER. KUKETZ, ŽALEC.

(36) 3-3

Loterijske številke.

Trst, dne 6. januarja 1906: 59, 82, 80, 66
Linc. „ „ „ „ 12, 32, 37, 40

Kupujte narodni kolek

Priprave za valjanje perila (valjarje), - - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljše konstrukcije daje

tvrdka
S. Berger
Dunaj I.
Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštne preste

(7/a) 104-26

Potnikom v Ameriko

v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah: — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako sotočo. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zanesljivo na nas in sprejel bo brezplačno najboljša pojasnila. (33) 52-1

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

! sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor tudi gozde pripravljene za posekati. !

Ponudbe nasloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

(8) 100-24

Gostilna v najem.

V „NARODNEM DOMU“ V LJUBLJANI je s 1. aprilom t. l. oddati v najem

☞ društveno gostilno ☞

s kavarno in lepim kegljiščem. Z gostilno je združen lep prostoren, senčnat vrt in pa krita arena; oboje prav pripravno za raznovrstne veselice, zabave, koncerte itd. — Vsi prostori se dajo v najem pod jako ugodnimi pogoji. Pojasnila daje in ponudbe sprejema predsedstvo „Narodnega doma“.

(41) 2-1